

EL 2019

262 ebrenques
van haver de fer-se un
IVE fora del territori

ió per a públics

farmacològic com l'única opció per a avortar fins a les nou setmanes d'embaràs, perquè "és menys invasiu que el quirúrgic, es pot fer a tots els territoris i es va consensuar amb totes les comunitats".

A les Terres de l'Ebre, les dones que volen avortar quirúrgicament topen amb barreres sanitàries que les obliga a desplaçar-se fora del territori per a poder interrompre amb este mètode el seu embaràs. De fet, segons indica el col·lectiu, l'any 2019, 262 dones ebrenques van haver de desplaçar-se a Tarragona i Barcelona per a poder practicar-se una IVE.

Segons el diari Públic, l'any 2019, el 47,7% dels avortaments practicats a Catalunya van ser farmacològics (10.473), i el 52,3% van ser avortaments instrumentals-quirúrgics. D'estos últims, el 97,8% es deriven a clíniques privades que tenen concert amb la Generalitat.

Fa tan sols quinze dies, el conseller de Salut, Josep Maria Argimon, va afirmar que el dret a les dones a la interrupció voluntària de l'embaràs "no s'està complint", i va comprometre's a garantir este dret, també amb "equitat territorial" efectiva a tota Catalunya. A més, al tancament d'esta edició estava previst que la diputada de la CUP-NGC, Laia Estrada, acompanyada de representants feministes dels territoris afectats, presentés esta moció sobre el dret a l'IVE al sistema sanitari que portaran al pròxim ple del Parlament de Catalunya. ■

REPORTATGE

"Si en vint-i-pocs anys et quedés embarassada, el món s'afona per moments"

Terres de l'Ebre Andrea Capilla

"Quan al lavabo del meu pis compartit vaig veure dos ratlletes al predictor, vaig plorar moltíssim. Era agost i feia molta calor, però jo estava tremolant. Vaig estar gairebé una setmana paralizada, sense saber ben bé què fer ni com actuar. Si en vint-i-pocs anys et quedés embarassada, el món s'afona per moments". Este és l'inici del relat d'un dels testimonis -li direm A, i així, successivament- recollits per l'Assemblea Vaga Feminista en el marc de la campanya 'A les Terres de l'Ebre, l'avortament a la sanitat pública'. Una campanya que té la intenció de visibilitzar els tabús i estigmes que envolten el dret a l'avortament, així com les barres i dificultats que s'han trobat les dones ebrenques quan van decidir interrompre el seu embaràs.

De moment, la recollida de testimonis està sent "complicada" i només han aconseguit els relats de quatre dones que han volgut compartir la seua experiència. En alguns d'aquests, hi apareixen les paraules "vergonya", "jove", "sense recursos", "silenci", "sola" i "temor". I és que estes dones no només van haver d'afrontar que estaven embarassades i que volien interrompre la seua gestació, sinó que van topat amb les barreres institucionals que les obligava a anar-se'n fora del seu territori per a fer-ho, i, a sobre, havien d'organitzar-se com realitzar estos desplaçaments en silenci, sense aixecar sospites i sense explicar-ho perquè no les "jutgessen".

Segons el testimoni B, que tenia 16 anys -el 2004- quan es va que-

L'Assemblea Vaga Feminista va denunciar el passat mes de maig les barreres que patixen les dones ebrenques per avortar dins la regió sanitària. / A.C.A.

dar embarassada sense saber "de qui", "no tenia ni cotxe ni ingressos. Només un telèfon fix i una guia de telèfon. Vaig tenir la sort de trobar una clínica a Barcelona, vaig trucar i em van dir que costava 300 €. Vaig haver de falsificar un consentiment escrit dels meus pares per a poder avortar". A més, afegí "una vegada ja tenia la cita a la clínica, havia de muntar i organitzar aquella aventura sense que ningú se n'assabentés, la qual cosa implicava fer campanya a l'institut i planificar les hores següents que estaria fora de casa".

Totes quatre van optar per una clínica privada. Segons relata la testimoni A, "l'avortament farmacològic em va fer por i també implicava haver d'anar al CAP i pas-

sar per qüestions incòmodes que no tenia valor de respondre, em feia vergonya i sentia que em jutjarien per la meua falta de responsabilitat. La sanitat pública em va semblar complexa", i afegia "només feia un any de la llei de l'avortament, l'estigma era molt gran i em va espantar pensar que un any abans no podria ni haver tingut l'opció".

Un mateix procés, diferents emocions a encaixar. La testimoni A va viure'l sentint que "encara em quedaven moltes coses a fer i sempre tindria temps de tenir fills, però la culpa em va atacar i vaig pressentir que el pes d'aquell avortament m'acompanyaria molt de temps". Per a la testimoni D, que va quedar-se embarassada de la seua parella

pel trencament del preservatiu, tampoc va ser fàcil. Malgrat que es va prendre la pastilla del dia després, no va funcionar. Aleshores, va decidir optar per una clínica privada, ja que "els diners i el transport per a mi no van ser un problema". "Posar punt i final a allò que s'estava gestant dins meu va ser molt traumàtic" i afegia "sempre m'ha quedat un sabor agre dolç...".

En canvi, per a la testimoni C, que també va quedar-se embarassada jove i sense recursos, va recórrer "a un dels nois amb qui havia estat de manera més recurrent en aquell temps", ja que, tot i no tenir clar de qui podia ser, "necessitava els diners i algú que em portés a Barcelona de forma ràpida", i afegia "no podia anar en transport públic, ja que es notaria massa tot el temps que estaria fora de casa". "Un cop a la clínica privada, em van fer entrar a una saleta amb una psicòloga i després a quiròfan, on van explicar-me tot el procediment de l'avortament i què notaria. Tot va anar bé i ràpid, per sort. Una vegada en vaig sortir i de tornada, al cotxe, estava contenta, ho havia aconseguit". Malgrat això, tanca el relat admetent que "acabo d'escriure això plorant".

Des del col·lectiu assenyalen que "parlar de l'avortament és un tabú encara molt gran. Tot i que les dones patixen vulneració de drets en el circuit sanitari, el fet que es preferisca portar en secret el fet d'haver d'avortar fa que no es denuncien les situacions viscudes i posa en una situació de major vulnerabilitat totes les dones que en algun moment de la seua vida decidixen aturar un embaràs". ■